

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 230/09-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. júla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. V. H., D., Ľ. K., Česká republika, a Ing. D. A., Česká republika, zastúpených advokátom JUDr. R. S., D., vo veci namietaného porušenia základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Správy katastra v Dolnom Kubíne v konaní o zápise vlastníckych práv do katastra nehnuteľností na základe rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín vydaného v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 1515/1998 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. V. H., Ľ. K. a Ing. D. A. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. mája 2009 doručená sťažnosť Ing. V. H., D., Ľ. K., Česká republika, a Ing. D. A., Česká republika (ďalej len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Správy katastra v Dolnom Kubíne (ďalej len „správa katastra“) v konaní o zápise vlastníckych práv do katastra nehnuteľností na základe rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín (ďalej len „okresný súd“) vydaného v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 1515/1998.

Sťažovatelia v sťažnosti uviedli, že rozsudkom okresného súdu č. k. 7 C 1515/1998-226 z 2. októbra 2006 bola odporcovi uložená povinnosť vydat' veci nachádzajúce sa v katastrálnom území P. sťažovateľom. Rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť 21. decembra 2007 a vykonateľnosť 24. decembra 2007. Následne okresný súd predmetný rozsudok doručil 4. januára 2008 správe katastra na vykonanie zápisu práv k prisúdeným veciam. Namiesto zápisu správa katastra dvakrát (14. marca 2008 a 27. novembra 2008) vyzvala okresný súd „na odstránenie nedostatkov podania“. V oboch prípadoch okresný súd reagoval tvrdením, že nie je dôvod na to, aby správa katastra vlastnícke práva nezapísala.

Sťažovatelia adresovali 18. januára 2009 Katastrálnemu úradu v Ž. (ďalej len „katastrálny úrad“) sťažnosť, v ktorej namietali „hrubé porušenie ich vlastníckych práv, pretože boli obmedzení v nakladaní s predmetnými nehnuteľnosťami a oneskoreným zápisom boli aj finančne poškodení.“. Katastrálny úrad v odpovedi na sťažnosť z 20. marca 2009 konštatoval opodstatnenosť sťažnosti sťažovateľov.

Podľa sťažovateľov správa katastra „úmyselne spôsobovala prietahy vo vykonaní zápisu rozsudku“ okresného súdu a týmto konaním „závažným spôsobom zasiahla do vlastníckeho práva oprávnených z rozsudku, pretože sťažovatelia v 1 – 3 rade nemohli uvedené nehnuteľnosti užívať, nakladať s nimi a prenajímať.

Sťažovatelia mali počas jedného roka, ktorý trval Správe katastra na zapísanie rozsudku, veľa záujemcov o prenájatie predmetných pozemkov, kde nájom by bol vzhľadom na veľkú rozlohu predmetných pozemkov minimálne 10 000,- € za rok, ale k prenájatiu pozemkov nedošlo vzhľadom k tomu, že sťažovatelia v 1 – 3 rade neboli zapísaní ako

vlastníci nehnuteľností.“. Sťažovatelia tiež zdôraznili, že mali aj záujemcov o kúpu predmetných pozemkov.

Uvedeným postupom správy katastra podľa sťažovateľov došlo k porušeniu ich základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a k porušeniu práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru. Preto navrhli, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosti takto rozhodol:

„1. Ústavný súd začína konanie o porušení práva sťažovateľov navrhovateľov Ing. V. H., nar.:..., bytom D., L. K., nar.:..., bytom..., Ing. D. A., nar.:..., bytom... na prerokovanie a rozhodnutie veci bez zbytočných prieťahov upravenej v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, ktoré bolo poručené postupom Správy katastra v Dolnom Kubíne.

2. Sťažovateľom Ing. V. H., nar.:..., bytom D., L. K., nar.:..., bytom..., Ing. D. A., nar.:..., bytom... sa priznáva finančné zadosťučinenie vo výške:

1. Ing. V. H., nar.:..., bytom D. vo výške 50 000,- €

2. L. K., nar.:..., bytom...vo výške 50 000,- €

3. Ing. D. A., nar.:..., bytom... vo výške 50 000,- €.

3. Sťažovateľom sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia, ktoré je povinná vyplatiť Správa katastra v Dolnom Kubíne a to na účet JUDr. R. S. č..., vedený vo V., a. s. pobočka D.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústava podľa už citovaného čl. 127 ods. 1 podmieňuje právomoc ústavného súdu na konanie o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb zistením, že ochranu tam uvedeným právam a slobodám neposkytuje iný súd. V opačnom prípade ústavný súd nemá dostatok právomoci na poskytnutie takejto ochrany a predbežne prerokúvanú sťažnosť musí odmietnuť (ide o tzv. princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu).

Skutočnosť, že sťažovatelia namietajú porušenie označených práv postupom správy katastra ako prvostupňového správneho orgánu, privádza ústavný súd k záveru o nedostatku právomoci na preskúmavanie takeého postupu. Ak sa totiž fyzická osoba alebo právnická osoba domnieva, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa podľa § 250t ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) domáhať na všeobecnom súde, aby tento vyslovil povinnosť

orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. V prípade sťažovateľov teda existoval iný súd oprávnený poskytnúť ochranu ich základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov i právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote.

Existencia právomoci všeobecného súdu vylučuje právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam sťažovateľov, preto bolo potrebné predloženú sťažnosť odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa už ústavný súd nezaoberal nedostatkami formulácie petitu predloženej sťažnosti ani ďalšími požiadavkami formulovanými sťažovateľmi v sťažnostnom návrhu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. júla 2009